

Romeinen – hoofdstuk 3

Andrew Wommack

*Vertaling Bible Commentary van Andrew Wommack
Wiebrig Calderhead, 2008*

(Om in Word naar een eindnoot te springen: plaats de cursor bij de eindnootverwijzing, kies Beeld (menubalk) – voetnoten. Om terug te gaan naar de tekst: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

Hoofdstuk 3

1 Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis?

Opmerking 1 bij Romeinen 3:1: Paulus had in hoofdstuk 2 aangetoond dat de Joden net zo schuldig waren als de heidenen op wie zij neerkeken (zie opmerking 1 bij Rom. 2:1)¹. Dit leidde tot de vraag: "Wat voor voordeel heeft het dan om een Jood te zijn?" Paulus geeft het belangrijkste antwoord op deze vraag in vers 2 en gaat vervolgens in Romeinen 9:4-5 meer in bijzonderheid op deze kwestie in.

2 Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats [toch] dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd.

Opmerking 2 bij Romeinen 3:2: Het belangrijkste voordeel dat de Joden hadden op anderen was dat God Zijn Woord aan hen had toevertrouwd. Ze hadden niet alleen de intuïtieve kennis van God (zie opmerking 2 bij Rom. 1:18)², maar ook het geschreven verslag van Gods onderricht dat als een extra beperking had moeten dienen om God te verlaten. Ze hadden echter de ware bedoeling van Gods wet gemist en maakten daarom geen gebruik van de voordelen die Gods Woord hen verschafte.

Opmerking 3 bij Romeinen 3:2: Het Griekse woord voor "woorden" is "logion" wat "een uitspraak van God" betekent. Daarom gaat het hier over het Woord van God dat aan de Joden was toevertrouwd. In het Oude Testament wordt met dit woord ook het binnenste deel van de tempel aangeduid, de achterzaal of het heilige der heiligen, omdat hier de ark van het verbond werd bewaard (1 Kon. 6:5; 6:16, 19-23, 31; 7:49; 8:6, 8; 2 Kron. 3:8; 4:20; 5:7, 9; Ps. 28:2)³.

Het woord "logion" wordt vier keer in het Nieuwe Testament gebruikt (Hand. 7:38; Rom. 3:2; Heb. 5:12 en 1 Petr. 4:11)⁴. Telkens verwijst het woord duidelijk naar het Woord van God.

3 Wat toch is het geval? Als sommigen ontrouw geworden zijn, zal dan hun ontrouw de trouw Gods tenietdoen? (SV: Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?)

Opmerking 4 bij Romeinen 3:3: Paulus wisselt in dit vers de zinsnede "de trouw Gods" (SV: het geloof van God) af met "de woorden Gods" in vers twee. Hij zegt dat het ongelooft (NBG51: de ontrouw) van de Joden het Woord van God of de beloften van God niet ontkrachtte. Daarom is het Woord van God de trouw (het

geloof) van God. Het is geen wonder dus dat het geloof komt door het horen van Gods Woord. Gods Woord bevat Zijn geloof.

Opmerking 5 bij Romeinen 3:3: Paulus stelt hier de vraag: “als sommige van de Joden niet Gods Woord geloofden, zal dat dan Gods Woord tenietdoen?” Het antwoord op deze vraag is een krachtig “nee” in vers vier. In Marcus 7:13 staat echter dat we het Woord van God krachteloos kunnen maken door onze overleveringen.⁵ Hoe kunnen deze twee verzen met elkaar in overeenstemming worden gebracht?

Een individueel persoon kan het Woord van God tenietdoen in zijn persoonlijke leven. In Hebreëen 4:2 staat dat het Woord van God ons geen nut is tenzij het met geloof gepaard gaat.⁶ Het Woord van God zal dus niemand van nut zijn die het niet gelooft, maar Gods Woord zelf verliest geen enkele kracht. Dat is wat Paulus hier verklaart. Het ongeloof van de Joodse natie als geheel maakte de beloften van God over redding door een Redder niet krachteloos. De beloften van redding hadden geen nut voor de individuele personen die Jezus verwierpen, maar voor iedereen die zijn geloof stelt in Jezus als Messias heeft het Woord van God nog steeds de kracht om te redden.

4 Volstrekt niet! Maar het blijve: God waarachtig en ieder mens leugenachtig, gelijk geschreven staat: Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in uw woorden, en overwint in uw rechtsgedingen.

Opmerking 6 bij Romeinen 3:4: Dit is de eerste van de tien keer dat Paulus de uitdrukking “volstrekt niet” in de brief aan de Romeinen gebruikt (hier; Rom. 3:6, 31; 6:2, 15; 7:7, 13; 9:14; 11:1, 11).⁷ Hij gebruikt deze uitdrukking ook nog drie keer in zijn andere brieven, waarvan een keer vertaald als “ik moge ervoor bewaard blijven”- vgl. Statenvertaling “het zij verre van mij” (1 Kor. 6:15; Gal. 2:17; 6:14)⁸.

Het Griekse woord is “me ginomai” wat betekent: “laat het niet zo zijn, het zij verre van dat, God verhoede” en drukt een nadrukkelijke ontkenning uit van een valse conclusie die iemand uit dit onderwijs mocht trekken.

Opmerking 7 bij Romeinen 3:4: De zinsnede “God waarachtig en ieder mens leugenachtig” wordt gegeven als reactie op de vraag in vers 3. Paulus verklaart dat God en Zijn beloften altijd waar zijn, zelfs als de mensen Hem niet geloven. Er zijn echter ook andere toepassingen voor deze waarheden waar wij veel nut van kunnen hebben.

Als iemand of iets een belofte aan ons in Gods Woord tegenspreekt, moeten we het erop houden dat God waarachtig is en dat die persoon of dat iets liegt. We moeten geloven dat wat Gods Woord zegt over onze voorspoed waar is (2 Kor. 8:9; 3 Joh. 2)⁹, in plaats van te geloven wat ons bankafschrift zegt. We moeten geloven dat door Zijn striemen ons genezing is geworden (Jes. 53:5; Matt. 8:17; 1 Pet. 2:24)¹⁰ in plaats van te geloven wat de röntgenfoto laat zien. In ieder gebied van ons leven moeten we Gods Woord meer geloven dan wat we zien of horen.

Opmerking 8 bij Romeinen 3:4: Het tweede deel van vers 4 is een citaat van David uit Psalm 51:6 toen hij berouw had over zijn zonde met Batseba en de

moord op haar echtgenoot.¹¹ David gaf zijn zondigheid toe en verkondigde Gods volledige rechtvaardigheid in wat voor oordeel Hij ook maar over zijn zonde zou vellen. Davids zonde had God niet onheilig gemaakt, het maakte hem onheilig. In zijn zondebewustzijn zag David nu de heiligheid van God duidelijker dan ooit tevoren.

Dit is wat Paulus uit deze tekst uit het Oude Testament had gehaald. Hij maakt de vergelijking dat, zelfs als Zijn volk onheilig was, God Zijn heiligheid behield. De Joden leden eronder dat ze Gods Woord niet geloofden, niet God.

5 Maar indien onze onrechtvaardigheid Gods rechtvaardigheid staaft, wat zullen wij dan zeggen? Is God, die zijn toorn doet voelen – ik spreek op menselijke wijze – soms onrechtvaardig?

Opmerking 9 bij Romeinen 3:5: Paulus had net uitgelegd dat het ongeloof van de Joden God niet ontrouw aan Zijn Woord maakte. Als je in aanmerking neemt hoe ontrouw wij zijn geweest, maakt het Gods genade en trouw zelfs groter. Dit werpt nieuwe vragen op. “Als mijn onrechtvaardigheid Gods rechtvaardigheid laat zien, of veroorzaakt dat deze als veel meer wordt gezien, dan help ik toch God hiermee? Zou het juist zijn als God me dan voor zoiets zou veroordelen?” Natuurlijk is het antwoord van Paulus op deze vraag weer een “Volstrekt niet!”

Het is waar dat de mens nooit de liefde en goedheid van God zo duidelijk zou hebben gezien als hij niet had gezondigd, maar dat betekent niet dat onze zonde iets goeds was. Dit is een stuk informatie waarvan de Heer nooit heeft gewild dat wij dat door ervaring komen te weten. Niemand zal God op de dag des oordeels kunnen vertellen dat zijn zonde God hielp om te laten zien hoe groot Zijn genade was. De Heer zal volkomen rechtvaardig zijn om Zijn oordeel te brengen over diegenen die Zijn aanbod van genade, door Jezus, Zijn Zoon gegeven, weigeren.

Opmerking 10 bij Romeinen 3:5: Paulus zegt hier dat deze logica die hij zojuist had aangevoerd niet van God was, maar vleeselijk was. Hij had dit niet gezegd als woordvoerder van God, maar hij had uiting gegeven aan wat een tegenstander van het evangelie zou kunnen zeggen, zodat hij de dwaling van dat argument aan de kaak kon stellen. Daarom gaf hij tussen liggende streepjes een verklaring dat dit niet Gods wijsheid was, maar die van een mens.

6 Volstrekt niet! Hoe zal God anders de wereld oordelen?

Opmerking 11 bij Romeinen 3:6: Hier zegt Paulus dat als vers 5 waar zou zijn, God de wereld niet had kunnen oordelen, en in de Schrift is het een vast gegeven dat God de wereld zal oordelen. Daarom moet het argument van vers 5 worden verworpen.

*7 Maar, indien de waarachtigheid Gods door mijn leugen des te overvloediger is gebleken tot zijn heerlijkheid, waarom word ik dan nog als zondaar geoordeeld?
8 Het is toch niet, zoals men van ons lastert en sommigen ons laten zeggen: Laten wij het kwade doen, opdat het goede eruit voortkome? Het oordeel over dezen is welverdiend.*

Opmerking 12 bij Romeinen 3:8: Paulus predikte het evangelie van genade zoals niemand anders in de Schrift heeft gedaan (zie opmerking 2 bij Hand. 15:1)¹².

Hierdoor werden hij en zijn onderwijs door veel mensen belasterd. Ze beschuldigden hem ervan dat hij de mensen tot zonde aanzette. Dat was absoluut niet waar. De genade van God leert ons om de goddeloosheid en de wereldse begeerte te verzaken (Ti. 2:11-12)¹³. Paulus laat hier een totale verwerping van deze beschuldigingen zien door te zeggen dat het oordeel over deze mensen welverdiend is. Hij maakt ook korte metten met iedereen die kritiek heeft op de mensen die de genade van God verkondigen. Volgens Paulus zullen zij veroordeeld worden.

9 Wat dan? Worden anderen boven ons gesteld? In geen enkel opzicht; wij hebben immers tevoren Joden zowel als Grieken beschuldigd, dat zij allen onder de zonde zijn,

Opmerking 1 bij Romeinen 3:9: In Romeinen 1:18-32 had Paulus aangetoond dat de heidenen, omdat ze een intuïtieve kennis hadden van God, schuldig waren voor God vanwege hun daden (zie nogmaals opmerking 2 bij Rom. 1:18). In Romeinen 2 had Paulus aangetoond dat de Joden even slecht waren als de heidenen, omdat zij het Woord van God hadden ontvangen en het toch niet hadden bewaard (zie nogmaals opmerking 1 bij Rom. 2:1).

Nu, in hoofdstuk 3, brengt hij dit alles samen en komt hij tot de conclusie dat iedereen (Jood of heiden, religieus of heidens, deugdzam of onzedelijk) schuldig staat voor God. Paulus haalt veel teksten aan uit het Oude Testament om zijn bewering te staven en om aan te tonen dat dit niet een nieuwe leerstelling is. Het was altijd al het plan van God dat mensen gered zouden worden door geloof in de offerdood van een Redder.

De argumenten van Paulus in Romeinen 3:9-18 geven de reden voor redding door genade door geloof (Ef. 2:8)¹⁴ en weerleggen de leerstellingen van iedere andere religie.

De mens is zo gebrekkig dat hij zichzelf niet kan redden. Hij moet een redder hebben. Daarom komt iedere andere religie tekort, omdat het niet voorziet in een redder. Tot op zekere hoogte leren de andere wereldgodsdiensten dat de last van redding op onze eigen schouders ligt.

In tegenstelling daarmee heeft het Christendom een Verlosser, niet alleen maar een mens. God Zelf gaf redding voor de mensheid. Binnen de gelederen van degenen die zich voorstaan op het Christendom is dit het cruciale punt. Iedereen die afwijkt van het geloof in Jezus en Zijn verkregen gerechtigheid en gaat vertrouwen op de eigen heiligheid om recht te staan voor God, begaat een dwaling.

Daarom is de waarheid die in deze verzen staat cruciaal om Gods reddingsplan te begrijpen. Aangezien de mens nooit zijn zonden goed kan maken, deed God wat de mens niet kon doen. Hij betaalde Zelf de prijs. Geen enkele andere betalingsmethode is aanvaardbaar.

*10 gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één,
11 er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt;
12 allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één.*

13 Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen;

14 hun mond is van vloek en bitterheid vol;

15 Snel zijn hun voeten om bloed te vergieten,

16 verwoesting en ellende zijn op hun wegen,

17 en de weg des vredes kennen zij niet.

18 De vreze Gods staat hun niet voor ogen.

19 Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God,

Opmerking 2 bij Romeinen 3:19: Paulus had afdoende bewezen dat zowel Joden als heidenen zondaars waren en daardoor niet in staat waren om zichzelf te redden door hun eigen werken van gerechtigheid. Beide groepen hadden een redder nodig. Nu maakt hij bekend dat onze redding door geloof in Jezus de Messias is en niet door onze eigen morele goedheid.

Opmerking 3 bij Romeinen 3:19: Deze zeer duidelijke verklaring komt als een schok voor veel Christenen. In het algemeen heeft het Christendom de wet van het Oude Testament omarmd en de meeste Christenen hebben er nooit bij stilgestaan dat de wet niet voor hen was bedoeld. Paulus zegt echter dat de wet aan de Joden was gegeven. Het doel van de wet was om schuld teweeg te brengen en daarom slaat het veroordelende effect van de wet op iedereen die voor God deze schuld ontkent (2 Kor. 3:9; 1 Tim. 1:9)¹⁵. Maar Christenen die de wet van het Oude Testament omarmen (niet alles in het Oude Testament is de wet) en deze beschouwen als Gods gave aan hen hebben het doel niet begrepen.

Dit wil niet zeggen dat Christenen het Oude Testament als Gods heilige woord zouden moeten verwerpen. Volstrekt niet. Het is duidelijk Gods Woord en daarom is het nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in gerechtigheid (2 Tim. 3:16)¹⁶. Het moet echter worden gezien in het licht van het nieuwe verbond. Jezus kocht ons niet alleen vrij van de vloek van de wet (Gal. 3:13)¹⁷, maar Hij maakte ons ook vrij van de wet zelf (Rom. 4:16; 6:14-15; 7:4-6; 8:2; 2 Kor. 3:7; Gal. 2:19; 3:24-25; 4:21; 5:18; Ef. 2:14-15; Kol. 2:14; 1 Tim. 1:9; Heb. 7:18-19; 8:7-13; 10:8-9)¹⁸. Een wens om onder de geboden van de wet van het Oude Testament te willen leven is een terugkeer naar slavernij en een verkeerd begrijpen van ons nieuwe verbond in Jezus (zie opmerking 2 bij Luc. 9:55;¹⁹ opmerking 1 bij Luc. 16:16²⁰ en opmerking 1 bij Luc. 19:8)²¹.

Opmerking 4 bij Romeinen 3:19: Paulus begint nu aan een serie radicale verklaringen. Ze zijn radicaal omdat de Joden uit zijn tijd, net zoals veel kerkmensen uit onze tijd, dachten dat de wet door God was gegeven zodat we onze redding konden verdienen door ons aan de wet te houden. Dat was niet het doel. De wet was niet gegeven met als doel om rechtvaardiging voort te brengen (Rom. 3:20, 28; 4:13; Gal. 2:16; 3:11; Gal. 5:4; Ti. 3:5)²².

De wet was gegeven om te doden (2 Kor. 3:7)²³ en om te veroordelen (2 Kor. 3:9)²⁴. De wet vermeerde de zonde (1 Kor. 15:56)²⁵ en bracht de zonde tot leven (Rom. 7:9)²⁶. De wet maakte dat de zonde de gelegenheid kreeg om ons te misleiden en allerhande begeerte in ons op te wekken (Rom. 7:8, 11)²⁷. Kortom, de wet versterkte onze vijand, de zonde, maar niet ons.

Waarom had God ons iets willen geven dat onze vijand zou versterken? Omdat wij al verslagen waren door de zonde, maar we wisten het niet. De mensheid was verleid tot een denken dat, hoewel we niet volmaakt waren, onze zonden toch zeker niet zo slecht waren. Eigenlijk zijn we best goede mensen en het resultaat zal ook wel goed uitpakken. Het enige wat verkeerd is met dit denken is dat God geen vergelijkende statistieken bijhoudt. Het maakt niet uit of je beter bent dan iemand anders. Ieder heeft gezondigd en derft de heerlijkheid Gods (vers 23) en het loon van de zonde (iedere zonde) is de dood (Rom. 6:23)²⁸.

In Jakobus 2:10 staat: "Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden)." Als iemand één zonde doet is hij schuldig aan alle zonden. Het is te vergelijken met het breken van een raam. Het maakt niet uit hoe groot het gat is dat je in het raam maakt. Als het gebroken is, moet het hele raam worden vervangen. Als we slechts het kleinste gebod overtreden zijn we al schuldig aan het overtreden van alle geboden.

God moest dus de misleiding doorprikken waar de mensen in waren gevallen omdat ze dachten dat ze vast wel goed genoeg waren om door God te worden aanvaard. De manier waarop Hij dit deed was door het geven van de wet. Het bracht de zonde en begeerte in ons tot leven. Voor degenen die de wet ontvingen werd het onmiskenbaar duidelijk dat als God de heilige volmaaktheid van de wet eiste, niemand door zijn eigen goedheid gered kon worden.

Dat was het punt dat God maakte en dat was het punt dat Paulus hier maakt. Niemand kan gered worden door zich te houden aan de wet, omdat allen hebben gezondigd en de volmaaktheid van de wet missen (vers 23).

De wet ontdeed ons daarom van iedere verontschuldiging en maakte ons schuldig voor God. De wet gaf ons de kennis hoe zondig we waren en haalde iedere misleiding weg dat we ooit gered zouden kunnen worden omdat we, in vergelijking tot anderen, "zulke aardige mensen" waren. In Galaten 3:23 zegt Paulus: "Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden.". De wet nam iedere hoop op redding weg, behalve geloof in een redder. Dat was het doel van de wet.

20 daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.

21 Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen,

Opmerking 1 bij Romeinen 3:21: Dit is weer zo'n radicale verklaring van Paulus die haaks stond op het Joodse denken van zijn dagen. Barmhartigheid en genade waren in het Oude Testament aanwezig, maar het was gesymboliseerd in de Oudtestamentische offers die in de wet waren ingelijfd. Daarom waren de Joden gaan denken dat de enige manier waarop God vergeving kon schenken was door het zoveel mogelijk vervullen van de wet en daarnaast voor alle mogelijke zonden de passende offers te brengen zoals in de wet was voorgeschreven. Dat Paulus zei dat iemand buiten de wet om rechtvaardig kon zijn was ondenkbaar.

Paulus liet het hier echter niet bij. Hij vervolgde met te zeggen dat deze methode om recht voor God te staan in de wet en profeten van het Oude Testament was beloofd. Dit betekent dat Paulus niet een nieuwe leerstelling naar voren bracht, maar dat hij een toelichting gaf op de ware leerstelling die de wet en profeten van het Oude Testament altijd al hadden voorgestaan. Dit laat er geen twijfel over bestaan dat het vertrouwen van de Joden in de Oudtestamentische wet voor hun rechtvaardiging nooit Gods bedoeling was. Zij hadden de wet op dit punt verkeerd begrepen en verkeerd toegepast.

Ook tegenwoordig begrijpen veel religieuze mensen de ware bedoeling van de wet van het Oude Testament verkeerd.

22 en wel gerechtigheid Gods door het geloof in [Jezus] Christus, voor allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

Opmerking 2 bij Romeinen 3:22: In Romeinen 9:30-10:9 gaat Paulus nog duidelijker in op deze waarheid. De Joden probeerden door de heilige daden die overeenkwamen met de wet hun eigen gerechtigheid te verkrijgen. Paulus spreekt hier van een ander soort gerechtigheid, niet een menselijke gerechtigheid waar barsten in zaten, maar de volmaakte gerechtigheid van God Zelf.

Door geloof in Jezus kunnen we juist die gerechtigheid van God als een gave ontvangen (2 Kor. 5:21²⁹). Gods gerechtigheid heeft oneindig meer kwaliteit en kwantiteit dan de bezoedelde gerechtigheid van de mens (Jes. 64:6)³⁰. Niemand kan ooit voor het aangezicht van God gerechtvaardigd zijn in zijn eigen gerechtigheid die door daden van heiligheid tot stand is gekomen. Men moet Gods gerechtigheid hebben, die alleen door geloof in de Heer Jezus Christus als Verlosser komt. In Filippenzen 3:9 zei Paulus: “en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof van Christus, welke van God is door het geloof.” Dit is de gerechtigheid Gods waar Paulus hier naar verwijst.

Opmerking 3 bij Romeinen 3:22: Merk op dat in de NBG51 weliswaar staat dat deze gerechtigheid van God kwam door geloof in Jezus Christus, maar dat deze gerechtigheid eigenlijk komt door het geloof van Jezus Christus.³¹ Hier is een groot verschil tussen.

Ons geloof brengt geen gerechtigheid voort. Jezus verkreeg gerechtigheid (de volmaakte gerechtigheid van God) door Zijn geloof en Hij biedt het aan iedereen die in Hem als Heer wil geloven. Daarom ontvangt ons geloof (wat ook een gave van God is – Ef. 2:8³²) datgene wat Jezus al voor ons heeft verkregen door Zijn geloof. Jezus verkreeg onze rechtvaardiging en gerechtigheid door Zijn geloof (Gal. 2:16)³³.

Opmerking 4 bij Romeinen 3:22: Het enige onderscheid tussen Jood en heiden, of tussen deugdzame of verdorven mensen, ligt in de waarneming van mensen. Vanuit Gods gezichtspunt is er geen verschil. Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods (Rom. 3:23; Jak. 2:10)³⁴.

23 Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods,

Opmerking 5 bij Romeinen 3:23: Zoals bij opmerking 1 bij Romeinen 3:9 uitgelegd, is dit één van de cruciale leerstellingen in de Schrift. Jezus kwam om zondaren te behouden (1 Tim. 1:15)³⁵. Tenzij iemand erkent dat hij een zondaar is, kan hij niet gered worden. In Romeinen 4:5 staat dat God de goddeloze rechtvaardigt.³⁶ Tenzij iemand daarom erkent dat hij goddeloos is, kan hij niet worden gered.

Iemand moet van alle andere middelen voor redding worden ontdaan (Joh. 14:6)³⁷ voordat hij Jezus als zijn Verlosser kan ontvangen. Dat was het doel van de wet van het Oude Testament en dat is het argument dat Paulus in Romeinen 1:21-23 gaf.³⁸ Daarom is de waarheid van de universele schuld voor God, zoals in dit vers staat, in al zijn toepassingen waar.

In de context is dit vers echter een opstap naar een nog grotere waarheid die in de verzen 24-26 tot uitdrukking komt. Omdat de hele wereld schuldig is voor God, heeft Hij één manier tot redding aangeboden voor iedereen. Op dezelfde manier dat iedereen schuldig is, is iedereen om niet, zonder enige verdienste, gerechtvaardigd door Gods genade.

Dit betekent niet dat iedereen gered is. Voor iedereen is het offer dat Jezus voor zijn zonden bracht geldig (1 Tim. 4:10; 1 Joh. 2:2)³⁹, maar dit is door genade en alleen genade brengt geen redding. We moeten ons geloof stellen in wat God voor ons door genade heeft gedaan (Ef. 2:8)⁴⁰. Hoewel dus de prijs is betaald voor de zonden van de hele wereld, zullen alleen diegenen die het door geloof ontvangen baat hebben van de redding die Jezus biedt.

Opmerking 6 bij Romeinen 3:23: Het Griekse woord dat hier met "heerlijkheid" is vertaald is "doxa", wat betekent "de gemanifesteerde volmaaktheid van Zijn karakter, met name Zijn rechtvaardigheid die alle mensen ontberen." Een eenvoudige manier om dit te zeggen is dat alle mensen tekort schieten aan Jezus. Jezus is de heerlijkheid van de Vader (Joh. 1:14; 2 Kor. 4:6; Heb. 1:3; Openb. 21:23)⁴¹.

Veel mensen maken de algemene fout dat ze zichzelf met andere mensen vergelijken (2 Kor. 10:12)⁴². Bijna iedereen heeft wel eens gehoord: "Als die hypocrieten daar in de kerk in de hemel komen, dan kom ik er ook wel." Het enige dat verkeerd is aan dit denken is dat de hypocrieten daar in de kerk niet de maatstaf van God zijn. Iedereen zal worden vergeleken met Jezus, de heerlijkheid van God, en daarom zal iedereen tekort schieten. We hebben allemaal een redder nodig.

24 en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.

Opmerking 7 bij Romeinen 3:24: Rechtvaardiging is niet iets dat verdiend kan worden, maar het is een gave die ontvangen kan worden. Proberen om redding te verdienen is de enige zonde die iemand zal verhinderen om gered te worden, want je kunt jezelf niet onderwerpen aan de gerechtigheid van God die als een gave komt door geloof zolang je nog probeert je eigen gerechtigheid tot stand te brengen (Rom. 10:3)⁴³.

Opmerking 8 bij Romeinen 3:24: Genade is Gods rechtvaardiging die aan ons op een onverdiende basis wordt gegeven. Deze genade komt echter door de verlossing die Jezus schonk. Daarom kan er in ons leven geen andere genade zijn dan die door geloof in Jezus. Romeinen 5:2 zegt: "door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods."

25 Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten worden –

Opmerking 9 bij Romeinen 3:25: In dit vers gaat het over de zonden die begaan werden onder het oude verbond, voordat het offer van Jezus was gebracht. Voor die zonden werd ook betaald door het bloed van Jezus. De offers in het Oude Testament waren slechts types en schaduwen van het ware zoenoffer dat Jezus heeft gebracht. Het was onmogelijk dat het bloed van stieren of bokken de zonden ooit konden wegnemen (Heb. 10:4)⁴⁴.

De Heer ging op grond van Zijn verdraagzaamheid om met de zonden onder het Oude Testament. Op eenzelfde manier waarop iemand een cheque of credit card geeft in ruil voor echt geld, gaf de Heer de offers van het Oude Testament. Maar net zoals deze vervangingsmiddelen onaanvaardbaar zouden zijn als er geen werkelijkheid achter stond, dienden de offers van het Oude Testament slechts als een teken van het werkelijke offer van Jezus dat voor de zonde zou betalen (Heb. 9:13-14)⁴⁵.

26 om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is.

Opmerking 10 bij Romeinen 3:26: Paulus herhaalt dit verbazingwekkende feit dat het de rechtvaardigheid van Jezus is die aan ons is gegeven. Wij hebben gewoon zelf niet genoeg rechtvaardigheid waardoor we de hemel kunnen binnenkomen. Wij hebben de rechtvaardigheid van Jezus gekregen. In 1 Korintiërs 1:30 staat: "Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing." Jezus is mijn rechtvaardigheid! En in 2 Korintiërs 5:21 staat: "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem."

27 Waar blijft het roemen dan? Het is uitgesloten. Door welke wet? Der werken? Neen, maar door de wet van geloof.

Opmerking 11 bij Romeinen 3:27: Roemen, opscheppen of trots zijn op onze heiligheid of geestelijke prestaties is een zeker teken dat we de rechtvaardiging door genade door geloof niet begrijpen, zoals Paulus hier leert. Als we erkennen dat we niet beter zijn dan iemand anders, ongeacht ons gedrag, en dat de enige manier om vrede met God te krijgen is door geloof te stellen in wat Jezus voor ons heeft gedaan, dan is er geen plaats meer om op onze prestaties te roemen. Het zijn de prestaties van Jezus waardoor wij gered zijn.

Trots is de wortel van alle splitsingen in de huidige gemeente (zie opmerking 11 bij Hand. 20:30)⁴⁶. Daarom zijn de wijdverspreide splitsingen in de gemeente

een pijnlijke getuigenis van het gebrek aan deze fundamentele waarheid van rechtvaardiging uit genade door geloof.

Opmerking 12 bij Romeinen 3:27: Merk op dat Paulus verwijst naar de wet van geloof. Geloof wordt door een wet bestuurd, net zoals zwaartekracht en elektriciteit. Als we geloof zouden zien als een wet, in plaats van iets dat soms wel en soms niet werkt, dan zouden we heel andere resultaten krijgen.

De wet van elektriciteit is sinds de schepping op aarde geweest. De mens heeft het waargenomen in fenomenen als bliksem en statische elektriciteit, maar pas toen iemand geloofde dat er wetten waren die elektrische activiteiten stuurden begon het proces om het voor gebruik aan te wenden. Evenzo ontkent niemand het bestaan van geloof, maar pas als individuele mensen beginnen te begrijpen dat er wetten zijn die geloof besturen, beginnen ze te leren wat die wetten zijn en dan begint geloof voor hen te werken.

28 Want wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet.

29 Of is God alleen de God der Joden? Niet ook der heidenen? Zeker, ook der heidenen.

30 Indien er namelijk één God is, die de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof.

Opmerking 13 bij Romeinen 3:30: Er is geen reden om aan te nemen dat Paulus hier een verschil maakt tussen de manier waarop de Joden en de heidenen worden gerechtvaardigd door de woorden "uit het geloof" en "door het geloof". Hetzelfde resultaat (de rechtvaardiging) wordt bereikt en geloof is de manier waarop zowel Joden als heidenen het ontvangen.

31 Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.

Opmerking 14 bij Romeinen 3:31: Paulus had op systematische wijze het vertrouwen van de Joden in de wet om rechtvaardig te worden weerlegd. Dit leidt tot de vraag: "Is de wet dan nutteloos?" Paulus beantwoordt deze vraag met een nadrukkelijk "Volstrekt niet."

Het werkelijke doel van de wet was vastgesteld door het evangelie (zie opmerking 5 bij Hand. 20:24)⁴⁷. Het probleem bij de Joden was dat ze de wet gebruikten voor iets wat God nooit had bedoeld. De wet was nutteloos om rechtvaardiging voort te brengen. God had de wet niet gegeven zodat we daardoor rechtvaardiging konden verdienen als we ons aan de wet hielden. De wet was aan ons gegeven om ons te laten zien dat we nooit zo'n heilige standaard zouden kunnen naleven en zou ons daarom tot God drijven en ons om genade doen roepen (Gal. 3:22-23)⁴⁸.

Het werkelijke doel van de wet is tegenwoordig nog steeds in werking. In 1 Timoteüs 1:8 staat: "Wij weten, dat de wet goed is, indien iemand haar wettig toepast, wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige." De wet is Gods manier om aan de mens zijn nood te laten zien, maar is niet in staat om een voorziening te treffen voor die nood. Het evangelie geeft de kracht om redding voort te brengen (zie opmerking 1 bij Rom. 1:16)⁴⁹.

In hoofdstuk vier gaat Paulus verder en gebruikt twee grote mannen van het Oude Testament (Abraham en David) als voorbeelden om aan te tonen dat rechtvaardiging door geloof komt en niet door de wet.

Eindnoten Romeinen – hoofdstuk 3:

(Om in Word terug te gaan: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

¹ *Rom.2:1 Daarom zijt gij, o mens, wie gij ook zijt, niet te verontschuldigen, wanneer gij oordeelt. Want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij, die oordeelt, bedrijft dezelfde dingen.*

Opmerking 1 bij Romeinen 2:1: In het vorige hoofdstuk had Paulus afdoende bewezen dat de heidenen schuldig waren voor God. Ze hadden geen excuus voor hun verachtelijke daden (Rom. 1:20). Ongetwijfeld behaagde dit de Joden. Dit was precies wat zij geloofden en wat zij hadden aangevoerd. Ze waren van mening dat heidenen niet gered konden worden, tenzij zij zich tot het Jodendom bekeerden en de wet van Mozes in acht namen (met name de wet van de besnijdenis).

Nadat Paulus echter ten volle gebruik had gemaakt van het vooroordeel van de Joden, richt hij nu zijn betoog op de Joden door hen te laten zien dat zij net zo schuldig zijn, of zelfs schuldiger dan de heidenen. Hij beëindigt dit hoofdstuk door te stellen dat het geloof van de heidenen beter is dan de Joodse besnijdenis en hij komt tot de slotsom dat een ware Jood uit geloof is geboren, niet uit het vlees (Rom. 2:28-29). Dit tweede hoofdstuk bewijst dus dat de Joden, of een religieus persoon, net zo schuldig voor God staan als de heidenen. In het derde hoofdstuk vat Paulus dit alles samen door te verkondigen dat allen gered kunnen worden – zowel Jood als heiden, omdat ze in hetzelfde bootje zitten - door één methode, namelijk door geloof.

² *Rom. 1:18 Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden,*

Opmerking 2 bij Romeinen 1:18: In Romeinen 1:18-20 verklaart Paulus dat God Zichzelf aan de hele mensheid heeft geopenbaard. De Schriften van het Oude Testament zeggen dat God Zich door de natuur aan iedereen heeft geopenbaard (Ps. 19:2-3), maar Paulus verklaart hier dat er bij ieder mens een intuïtieve openbaring is van God.

In deze verzen zijn er vijf woorden die de omvang beschrijven waarmee God Zichzelf aan de mensheid heeft geopenbaard en die de moeite waard zijn om aandacht aan te geven. Ieder van deze vijf woorden zouden op zichzelf al een sterk argument zijn voor wat Paulus vertelt. De combinatie van deze woorden in slechts twee zinnen benadrukken echter de zekerheid van wat Paulus beweert.

Het gebruik van het woord “alle” in vers 18 laat de omvang zien waarmee God Zichzelf heeft geopenbaard. God heeft een getuigenis in ieder mens geplaatst tegen alle goddeloosheid en ongerechtigheid.

In vers 19 is het Griekse woord dat hier is vertaald met “openbaar” en met “geopenbaard” het woord “phaneroo”, wat betekent “duidelijk maken, zichtbaar, kenbaar, merkbaar maken, manifesteren, laten zien”. Dit woord maakt het zeer duidelijk dat deze instinctieve of intuïtieve kennis niet zo subtiel is dat het over het hoofd kan worden gezien. God geeft ieder mens het recht om te kiezen, maar er kan geen twijfel over bestaan dat ieder mens ooit eens duidelijk de fundamentele waarheden van het bestaan van God heeft gezien en begrepen.

In vers 20 zegt Paulus dat deze innerlijke kennis van God ervoor zorgt dat ieder mens de onzichtbare dingen van God met het verstand kan doorzien. Het Griekse woord dat met “doorzien” is vertaald is “kathorao”, wat betekent: “volledig aanschouwen, duidelijk bevatten”. Dit laat er geen twijfel over bestaan dat ieder mens die ooit op aarde heeft gewandeld een duidelijke openbaring van God heeft gehad. Het gebruik van het woord “verstand” benadrukt dat God de mensen niet alleen kennis heeft gegeven, maar ook dat de mens die kennis kan begrijpen.

Daarom zal niemand op de dag des oordeels voor God staan en kunnen zeggen: “God is niet rechtvaardig”. Hij heeft iedereen die ooit heeft geleefd, ongeacht hoe ver of geïsoleerd iemand heeft gewoond, de gelegenheid gegeven om Hem te kennen. Ieder is zonder verontschuldiging.

Iemand zou nu kunnen zeggen: “Als dit waar is, waarom zien we dan niet meer van deze intuïtieve kennis van God in de levens van degenen die het evangelie niet hebben gehoord?” Paulus geeft hierop het antwoord in de verzen 21-23.

³ 1 Kon. 6:5 Voorts bouwde hij tegen de muur van het huis een aanbouw, rondom tegen de muren van het huis, rondom tegen de hoofdzaal en de achterzaal; en hij maakte die rondom met verdiepingen.

1 Kon. 6:16 Voorts schoot hij de twintig el achter aan het huis af met cederen planken, van de vloer af tot de balken, en bouwde het daarbinnen tot een achterzaal, tot het heilige der heiligen.

1 Kon. 6:19-23 Zo richtte hij binnen in het huis een achterzaal in, om daar de ark van het verbond des HEREN te plaatsen. De achterzaal nu was twintig el lang, twintig el breed en twintig el hoog, en hij overtrok die met gedegen goud; hij maakte ook een altaar van cederhout. En Salomo overtrok het huis van binnen met gedegen goud, en liet (een voorhangsel) lopen aan gouden kettingen vóór de achterzaal, die hij met goud overtrokken had. Ja, het gehele huis overtrok hij met goud, totdat het gehele huis daarmee bedekt was; ook overtrok hij het gehele altaar dat bij de achterzaal behoorde, met goud. Voorts maakte hij in de achterzaal twee cherubs van oleasterhout van tien el hoog.

1 Kon. 6:31 Als toegang tot de achterzaal maakte hij deuren van oleasterhout; het geraamte der posten vormde een vijfhoek.

1 Kon. 7:49 de vijf kandelaars rechts en de vijf links vóór de achterzaal, van gedegen goud; de kelken, lampen en snuiters, van goud;

1 Kon. 8:6 Vervolgens brachten de priesters de ark van het verbond des HEREN naar haar plaats, de achterzaal van het huis, het heilige der heiligen, onder de vleugels der cherubs;
1 Kon. 8:8 De draagbomen waren zo lang, dat hun uiteinden van het heilige uit vóór de achterzaal zichtbaar waren, maar buiten kon men ze niet zien; zij zijn daar gebleven tot op de huidige dag.
2 Kron. 3:8 Voorts maakte hij het vertrek van het heilige der heiligen; de lengte ervan, langs de breedte van het huis, was twintig el, en de breedte eveneens twintig el; hij overtrok het met fijn goud van zeshonderd talenten.
2 Kron. 4:20 de kandelaars en hun lampen, die volgens het voorschrift voor de achterzaal moesten branden, alles van gedegen goud;
2 Kron. 5:7 Vervolgens brachten de priesters de ark des verbonds des HEREN naar haar plaats, de achterzaal van het huis, het heilige der heiligen, onder de vleugels der cherubs
2 Kron. 5:9 De draagbomen waren zo lang, dat hun uiteinden buiten de ark vóór de achterzaal zichtbaar waren, maar buiten kon men ze niet zien; zij is daar geweest tot op de huidige dag.
Ps. 28:2 Hoor naar mijn luide smekingen, als ik tot U roep om hulp, en mijn handen ophef naar uw binnenste heiligdom.

⁴ Hand. 7:38 Deze is het, die in de vergadering in de woestijn met de engel was, die tot hem sprak op de Sinai, en met onze vaders; en hij ontving levende woorden om die u te geven.
Heb. 5:12 Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig (en) geen vaste spijs.
1 Petr. 4:11 Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God; dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worde door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen.

⁵ Marcus 7:13 En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele.

⁶ Hebrreeën 4:2 Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden.

⁷ Rom. 3:6 Volstrekt niet! Hoe zal God anders de wereld oordelen?
Rom. 3:31 Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.
Rom. 6:2 Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven?
Rom. 6:15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!
Rom. 7:7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.
Rom. 7:13 Is dan het goede mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft, opdat zij zou blijken zonde te zijn, door het goede mijn dood bewerkt, opdat de zonde bij uitstek zondig zou worden door het gebod.
Rom. 9:14 Wat zullen wij dan zeggen: Zou er onrechtvaardigheid zijn bij God? Volstrekt niet!
Rom. 11:1 Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin.
Rom. 11:11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken.

⁸ 1 Kor. 6:15 Weet gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan leden van Christus wegnemen om er leden ener hoer van te maken? Volstrekt niet!
Gal. 2:17 Maar indien wij, trachtende in Christus gerechtvaardigd te worden, ook zelf zijn gebleken zondaars te zijn, staat Christus dan in dienst der zonde? Volstrekt niet.
Gal. 6:14 SV (NBG51) Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld.
(SV) Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

⁹ 2 Kor. 8:9 Gij kent immers de genade van onze Here Jezus [Christus], dat Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden.
3 Joh. 2 Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wèl gaat.

¹⁰ Jes. 53:5 Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.

Matt. 8:17 opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.

1 Pet. 2:24 die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.

¹¹ Psalm 51:6 opdat Gij rechtvaardig blijkt in uw uitspraak, zuiver in uw gericht.

¹² *Hand. 15:1 En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden.*

Opmerking 2 bij Handelingen 15:1: Om het standpunt van de Joden ten aanzien van besnijdenis te begrijpen, is het nodig om de besnijdenis in het Oude Testament een beetje te begrijpen, en hoe de Joden dit verkeerd hadden beoordeeld.

In Genesis 17:9-14 was het verbond van de besnijdenis aan Abram gegeven. In vers 14 zei de Heer dat iedere man die het vlees van zijn voorhuid niet laat besnijden uitgeroeid zou worden. Dit plaatste een grote nadruk op de daad van besnijdenis, maar zoals Paulus in Romeinen 4:3-13 uitlegt, was Abraham al gerechtvaardigd door geloof voordat hij besneden werd. Tenminste 13 jaar voordat de Heer aan Abram opdroeg om zich te laten besnijden (Gen. 17:24-26), werd Abram gered door zijn geloof (Gen. 15:6). De Joden waren gericht op de uiterlijke daad van gehoorzaamheid in plaats van op de innerlijke daad van geloof waardoor Abraham gehoorzaam was geworden. Dit was ook de bron van twist tussen Jezus en de religieuze leiders. Zij legden de nadruk op de uiterlijke daden die de Heer had bevolen om te doen en ze gingen volkomen voorbij aan de motieven van het hart (Matt. 23:27-28), terwijl Jezus zei dat als iemand zijn hart zou reinigen, het onvermijdelijk was dat zijn daden ook zouden veranderen (zie opmerking 21 bij Matt. 23:26).

De waarheid van redding door geloof was in het Judaïsme verloren gegaan, en hoewel veel Joden in Jezus als hun Redder waren gaan geloven, probeerden ze geloof en het houden van de geboden te mengen alsof voor de redding deze beide nodig zouden zijn.

Paulus werd Gods voorvechter voor de leer van redding door genade. Zelfs Petrus en Barnabas worstelden met deze kwestie (Gal. 2:11-21). Aan het einde van zijn leven schreef Petrus over Paulus en zei hij dat zijn onderwijs moeilijk te begrijpen was, maar dat alleen diegenen die onkundig en onstandvastig waren er weerstand tegen boden (2 Petr. 3:15-16).

De vraag of heidenen wel of niet besneden moesten worden, welke op deze eerste gemeentevergadering werd besproken, was feitelijk een zaak of geloof wel of niet de basis voor redding was, of dat het geloof plus het houden van de geboden was. Door het getuigenis van Petrus overtuigde de Heer de oudsten dat besnijdenis (of het houden van ieder ander gebod) niet nodig was voor redding als er geloof in Jezus was (Rom. 3:28). Dit is de fundamentele waarheid van het Nieuwe Testament en het is de belangrijkste leerstelling van de Nieuwtestamentische brieven aan de Romeinen, de Galaten, de Efeziërs en de Hebreeëën.

¹³ Ti. 2:11-12 Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven,

¹⁴ Ef. 2:8 Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God;

¹⁵ 2 Kor. 3:9 Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening, die rechtvaardigheid brengt, overvloedig in heerlijkheid.

1 Tim. 1:9 wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en tuchtelozen, voor goddelozen en zondaars, voor onverlaten en onheiligen, voor vadermoorders en moedermoorders en doodslagers,

¹⁶ 2 Tim. 3:16 Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid,

¹⁷ Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.

¹⁸ Rom. 4:16 Daarom is het (alles) uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, en dus de belofte zou gelden voor al het nageslacht, niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is,
Rom. 6:14-15 Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

Rom. 7:4-6 Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen. Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen; maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter.

Rom. 8:2 Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods.

2 Kor. 3:7 Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid, dat de kinderen Israëls de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen om de heerlijkheid van zijn aangezicht, die toch verdwijnen moest,

Gal. 2:19 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven.

Gal. 3:24-25 De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.

Gal. 4:21 Zegt mij, gij, die onder de wet wilt staan, luistert gij niet naar de wet?

Gal. 5:18 Indien gij u echter door de Geest laat leiden, dan zijt gij niet onder de wet.

Ef. 2:14-15 Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, Kol. 2:14 door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde.

En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen

1 Tim.1:9 wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en tuchtelozen, voor goddelozen en zondaars, voor onverlaten en onheiligen, voor vadermoorders en moedermoorders en doodslagers,

Heb. 7:18-19 Want een vroeger voorschrift wordt wel afgeschaft, als het zonder kracht en nut is, – immers de wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht – maar thans wordt een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen.

Heb. 8:7-13 Want indien dat eerste onberispelijk ware geweest, zou er geen plaats gezocht zijn voor een tweede. Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaderen maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbind en Ik zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. En niet langer zullen zij een ieder zijn medeburger, en een ieder zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here, want allen zullen zij Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen. Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken. Als Hij spreekt van een nieuw (verbond), heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat verouderd en verjaart, is niet ver van verdwijning.

Heb. 10:8-9 In de aanhef zegt Hij: Slachtoffers en offergaven, brandoffers en zondoffers, hebt Gij niet gewild, noch daarin een welbehagen gehad, hoewel zij naar de wet gebracht worden. (Doch) daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden.

¹⁹ *Luc. 9:55 Doch Hij keerde Zich om en bestrafte hen. (vgl. King Jamesvertaling: But he turned, and rebuked them, and said, Ye know not what manner of spirit ye are of – en zei, u weet niet van welke geest u bent)*

Opmerking 2 bij Lucas 9:55: Jezus werd voortdurend beschuldigd van het breken van de wet van Mozes (zie de lijst van de zes voorvallen waarbij Jezus was beschuldigd van het niet houden van de Sabbat – opmerking 5 bij Joh. 5:9). Zijn onderwijs was anders dan de wet van Mozes (Matt. 5:21-48) en nu berispte Hij Zijn discipelen omdat ze hetzelfde wilden doen wat een profeet uit het Oude Testament deed met de zegen en kracht van God. Jezus was echter niet gekomen om de wet te ontbinden, maar om deze te vervullen (Matt. 5:17).

De wet was gegeven om te doden en te veroordelen (2 Kor. 3:7-9), om de wraak van God vrij te zetten (Rom. 4:15) en de vloek op te leggen (Deut. 28:15-68; Gal. 3:10-13). Elia handelde onder dit bestel van de wraak van God toen hij vuur uit de hemel riep dat 102 mannen verbrandde. Het was het vuur van God dat neerviel – niet het vuur van de duivel (2 Kon. 1:12). Door Elia liet God Zijn wraak en straf op de zonde los, zoals Hij ook in andere gebeurtenissen in het Oude Testament deed (voorbeelden: Ex. 12:29-30; 14:19-31; 32:26-28; Num. 16:23-35).

Jezus was echter niet gekomen om de levens van de mens te vernietigen, maar om ze te redden (Joh. 3:16; 10:10). “God in Christus was de wereld met Zichzelf verzoenende, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen” (2 Kor. 5:19). Jezus was gerechtigd om dit te doen, omdat Hij onze zonden droeg (Jes. 53:4-6) en de daarbij behorende wraak van God (Matt. 27:35; Heb. 2:9). Jezus verwierp Gods oordeel over de zonde niet, Hij droeg het (2 Kor. 5:21). Daarom was Hij in staat om de genade en gunst van God te verlenen aan hen die onder de wet van Mozes veroordeeld zouden worden (Hand. 13:38-39).

De wet van het Oude Testament was als een rechter die vonnis over zonde uitsprak. Jezus werd onze pleitbezorger (of voorspraak – 1 Joh. 2:1) en zelfs meer dan dat, Hij werd onze plaatsvervanger, “die zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout bracht” (1 Petr. 2:24). Hij deed het oordeel van God niet teniet, maar Hij vervulde het in Zichzelf, zodat wij vrijuit konden gaan.

Dit veranderde voor altijd Gods bejegening met de zondige mens. In het licht van wat Jezus heeft gedaan onder het Nieuwe Verbond, zouden wij ook berispt worden als we probeerden Gods wraak op anderen los te laten, zoals onder het Oude Verbond gebeurde. Evenzo zou Elia berispt worden voor zijn daden, zoals in 2 Koningen 1:9-15 verteld, als Jezus in die dagen in Zijn fysieke lichaam op aarde was geweest om de wereld met Zichzelf te verzoenen. Er is een verschil tussen de wet van het Oude Testament en de genade van het Nieuwe Testament. “Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen.” (Joh. 1:17)

²⁰ *Luc. 16:16 De wet en de profeten gaan tot Johannes; sinds die tijd wordt het evangelie gepredikt van het Koninkrijk Gods en ieder dringt zich erin.*

Opmerking 1 bij Luc. 16:16: De Bijbel leert dat er door de eeuwen heen verschillende bedelingen of goddelijk geordende tijden van God zijn waarin God met de mensheid omgaat (1 Kor 9:17; Ef. 1:10; 3:2; Kol. 1:25). De wet van het Oude Testament was slechts een tijdelijke bedeling (Gal. 3:19; 24-25) en duurde vanaf het geven van de wet (Ex. 20) tot de bediening van Johannes de Doper (Matt. 11:13 en dit vers).

De gelovige van het Nieuwe Testament is onder de bedeling van Gods genade (Ef. 3:2). Wij zijn niet onder de wet (Rom. 6:14; Gal. 3:19, 24-25). Dat betekent niet dat de wet niet meer geldig is. In het volgende vers staat duidelijk dat het gemakkelijker is dat hemel en aarde vergaan dan dat het kleinste deel van de wet zal vallen.

De wet heeft niet gefaald. De wet is vervuld (Matt. 5:17). Christus vervulde iedere tittel of jota van de wet (zie opmerking 2 bij Luc. 16:17) en rekent ons die gerechtigheid toe, niet gebaseerd op onze prestaties, maar op ons geloof in Hem (Rom. 8:4; 10:4; 2 Kor. 5:21). De wet was nooit gegeven met het doel van rechtvaardiging (Hand. 13:39; Rom. 3:28; Gal. 2:16; 3:11; 5:4). De wet was volkomen machteloos om ons te redden (Rom. 8:3; Heb. 7:18-19; 9:9). Het liet alleen maar onze noodzaak voor een Verlosser zien en wees ons op een Redder (Gal. 3:24).

De wet was niet gemaakt voor rechtvaardige mensen (2 Kor. 5:21; 1 Tim. 1:9) en het dient nog steeds een doel voor degenen die niet wedergeboren zijn. Voor diegenen die Jezus niet als hun Verlosser aannemen, blijft de toorn van God, die door de wet wordt voortgebracht (Rom. 4:15, zie opmerking 4 bij Joh. 3:36).

²¹ *Luc. 19:8 Maar Zacheüs ging staan en zeide tot de Here: Zie, de helft van mijn bezit, Here, geef ik de armen, en indien ik iemand iets heb afgeperst, vergoed ik het viervoudig.*

Opmerking 6 bij Luc 19:8: Het Griekse woord dat hier voor “vergoed” is gebruikt, is “apodidomi” wat betekent “teruggeven, weer geven, terugbetalen, schadeloosstellen, vergelden, overgeven”.

Het lijkt erop dat Zacheüs door het geven van de helft van zijn bezit aan de armen en het viervoudig terugbetalen van wat hij had gestolen veel meer deed dan de voorwaarden voor restitutie vereisten, zoals die waren gegeven in de wet van Mozes. Na zo'n schadeloosstelling onder de wet kon hij de Heer benaderen met zijn schuldoffer (Ex. 22:1-4; Lev. 6:1-7; 19:13; 2 Sam. 12:6).

Hoewel Christus de wet had vervangen, herriep Hij niet alle morele principes die op de wet waren gebaseerd (Matt. 5:17-48). De tekortkoming van de wet was niet de morele code, maar juist het onvermogen van de mens om zich aan de wet te houden (Rom. 2:19-23). Een geschreven code kon de zonde niet wegnemen. Het kon je alleen maar vertellen wat zonde was (Rom. 3:20) en het bestraffen als ontmoediging om verder te zondigen (Spr. 16:6; Rom. 4:15; Heb. 10:30-31). Wat de wet niet kon doen (de zonde wegnemen), heeft Christus gedaan (Rom. 8:3-4).

Zacheüs liet door zijn woorden en daden zijn berouw en behoefte aan verzoening zien. Dit werd door de Heer geaccepteerd, want de Heer verkondigde: “Heden is aan dit huis redding geschonken.” (Luc. 19:9). Wat de rijke jongeling niet kon doen, deed Zacheüs wel door zijn hart volledig over te geven aan Jezus als Heer (Rom. 10:9-10).

²² Rom. 3:20 daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.

Rom. 3:28 Want wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet.

Rom. 4:13 Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs.

Gal. 2:16 wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken der wet, maar door het geloof in Christus Jezus, zijn ook zelf tot het geloof in Christus Jezus gekomen, om gerechtvaardigd te worden uit het geloof in Christus en niet uit werken der wet. Want uit werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.

Gal. 3:11 En dat door de wet niemand voor God gerechtvaardigd wordt, is duidelijk; immers, de rechtvaardige zal uit geloof leven.

Gal. 5:4 Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij.
Ti. 3:5 heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest,

²³ 2 Kor. 3:7 Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid, dat de kinderen Israëls de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen om de heerlijkheid van zijn aangezicht, die toch verdwijnen moest,

²⁴ 2 Kor. 3:9 Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening, die rechtvaardigheid brengt, overvloedig in heerlijkheid.

²⁵ 1 Kor. 15:56 De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet.

²⁶ Rom. 7:9 Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn;

²⁷ Rom. 7:8 Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood.

Rom. 7:11 want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood.

²⁸ Rom. 6:23 Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.

²⁹ 2 Kor. 5:21 Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.

³⁰ Jes. 64:6 Wij zijn allen geworden als een onreine, al onze gerechtigheden als een bezoedeld kleed; wij vielen allen af als het loof en onze ongerechtigheden voerden ons weg als de wind.

³¹ Vgl. Statenvertaling: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof **van** Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid. King Jamesvertaling: The righteousness of God which is by faith **of** Jesus Christ.

³² Ef. 2:8 Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God;

³³ Gal. 2:16 wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken der wet, maar door het geloof in Christus Jezus, zijn ook zelf tot het geloof in Christus Jezus gekomen, om gerechtvaardigd te worden uit het geloof in Christus en niet uit werken der wet. Want uit werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.

SV: *Doch* wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof **van** Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof **van** Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

³⁴ Jak. 2:10 Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden).

³⁵ 1 Tim. 1:15 Dit is een getrouw woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem.

³⁶ Rom. 4:5 Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,

³⁷ Joh. 14:6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.

³⁸ Rom. 1:21-23 Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijkt op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren.

³⁹ 1 Tim. 4:10 Ja, hierom getroosten wij ons moeite en grote inspanning, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Heiland is voor alle mensen, inzonderheid voor de gelovigen.
1 Joh. 2:2 en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.

⁴⁰ Ef. 2:8 Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God;

⁴¹ Joh. 1:14 Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.
2 Kor. 4:6 Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.
Heb. 1:3 Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge,
Openb. 21:23 En de stad heeft de zon en de maan niet van node, dat die haar beschijnen, want de heerlijkheid Gods verlicht haar en haar lamp is het Lam.

⁴² 2 Kor. 10:12 Want wij durven ons niet tellen onder of stellen naast sommigen van hen, die zichzelf aanprijzen. Maar zij meten zich af naar en vergelijken zich met zichzelf, zonder het zelf te begrijpen.

⁴³ Rom. 10:3 Want onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen.

⁴⁴ Heb. 10:4 want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zouden wegnemen.

⁴⁵ Heb. 9:13-14 Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?

⁴⁶ *Hand. 20:30 en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken.*

Opmerking 11 bij Handelingen 20:30: Weer zien we dat trots, of het verhogen van jezelf, ten grondslag ligt aan alle scheidingen (Spr. 13:10). Dit veroorzaakte dat de Farizeeën Jezus en de apostelen vervolgden (zie opmerking 2 bij Hand. 4:17 en opmerking 1 bij Hand. 5:17), en dit veroorzaakt ook twisten in de tegenwoordige gemeente.

⁴⁷ *Hand. 20:24 Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.*

Opmerking 5 bij Handelingen 20:24: Als dit vers wordt vergeleken met Gal. 1:6 dan is het zeer duidelijk dat het evangelie de genade van God is en de genade van God het evangelie is. Het woord "evangelie" komt van het Griekse woord "euangelion" wat "goede boodschap of goed nieuws" betekent. Alleen in de genade (onverdiende gunst) van God is er goed nieuws.

In veel gevallen is de religieuze kerk de boodschapper geworden van de morele wetten van God en het "slechte nieuws" dat er zeker een oordeel komt als er geen berouw is. Hoewel dat zeker wel waar is, is dat niet het goede nieuws van het evangelie. Het is het evangelie dat de kracht van God is tot behoud (Rom. 1:16). Bewustzijn van onze zondigheid en de noodzaak voor een Redder is zeker wezenlijk, maar als het goede nieuws van Gods genade wordt weggelaten, dan doodt en veroordeelt de kennis van zonden (2 Kor. 3:7, 9), brengt schuld voort (Rom. 3:19) en brengt de mens feitelijk nog meer onder de heerschappij van zonde (Rom. 6:14).

Om mensen te vertellen dat ze zondig zijn en dat God zonde haat is niet het evangelie. Het evangelie is het goede nieuws dat, hoewel we zondaars zijn en Gods toorn verdienen, God ons zo lief heeft dat Hij Zijn Zoon zond als onze plaatsvervanger, die onze straf droeg, zodat wij geheel rechtvaardig zouden worden gemaakt voor Zijn aangezicht, gebaseerd op ons geloof in het volbrachte werk van Christus en niet op onze eigen prestaties.

Op deze manier ontvangen we niet alleen de wedergeboorte, maar het is ook de enige manier om met God te blijven wandelen nadat we onze redding hebben ervaren (Kol. 2:6). De Galaten begonnen hun relatie met God door geloof in wat Jezus voor hen had gedaan, maar werden later misleid omdat ze dachten dat terwijl ze in het Christelijke leven groeiden, hun wandel met de Heer afhankelijk was van hun eigen heilige daden. Paulus noemde dit "betoverd" (Gal. 3:1).

Tegenwoordig beginnen sommige mensen ook hun Christelijk leven in volkomen afhankelijkheid van een Redder, maar gaandeweg krijgen ze de overtuiging dat als hun heiligheid niet wordt toegevoegd aan hun geloof in Jezus God niet in hun levens zal bewegen. Dat zal niet werken. Dat is niet het evangelie van de genade van God. "Zoals gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem."

⁴⁸ Gal. 3:22-23 Neen, de Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat ten gevolge van het geloof in Jezus Christus de belofte het deel zou worden van hen, die geloven. Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

⁴⁹ *Rom. 1:16 Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.*

Opmerking 1 bij Romeinen 1:16: Het evangelie is de kracht van God die de gevolgen van redding in onze levens vrijzet. Behoud is veel meer dan alleen maar wedergeboren worden. Het heeft betrekking op alles waar de gelovige door Jezus recht op heeft. Als we daarom niet de overvloed in ieder gebied van ons leven ervaren die Jezus voor ons heeft bewerkstelligd, dan hebben wij een probleem om het evangelie te begrijpen en/of te geloven.

De term "evangelie" is zo gewoon geworden voor de Christenen dat de ware betekenis en het ware begrip ervan verloren zijn gegaan. Zoals vermeld in opmerking 5 bij Hand. 20:24 (zie opmerking 3 bij Rom. 1:2 en opmerking 7 bij Matt. 24:14) worden in veel kerken de waarheden van het evangelie in het algemeen niet gepredikt of begrepen. Dat is de reden waarom zoveel Christenen niet wandelen in de voordelen van hun behoud. Ze hebben niet de kracht van het evangelie in zich werken.

Als iemand genezing nodig heeft, dan is dat in het evangelie. Als er bevrijding nodig is, dan is dat in het evangelie. Voorspoed, beantwoorde gebeden, vreugde, vrede, liefde worden allemaal gevonden door het begrijpen en geloven van het evangelie.